

skulde have det endelig afgjort, hvad for et af dem, der skal benyttes. De selv, kære Jægermester, har aabenbart vanskeligt ved at træffe et Valg. Vilde det da ikke være en heldig Løsning af Spørgsmaalet, dersom vi kunde formaa Frøken Abildgaard til at vise os den Naade at være Højesteretsdommer og afgive en Kendelse i Sagen?»

Jægermesteren fandt Ideen ypperlig og spurgte sin Kusine, hvad hun for sit Vedkommende sagde til Forslaget.

Jytte, der var begyndt at trække sine Handsker paa, havde et Sekund strejft Karsten From med sit Blik. Hun tænkte ved sig selv, at hun vilde give ikke saa lidt for at faa at vide, hvad Slags Menneske han i Grunden var. Hun havde nu kendt ham i et Par Aar, og hver Gang hun var sammen med ham, maatte hun paany gøre sig det samme Spørgsmaal. Var han helt normal? Hun vidste, at der var mange, som ansaae ham for lidt gal paa Grund af hans Væsen; men hun havde for længe siden forstaaet, at hans Naragtighed var paataget. Kun begreb hun ikke, hvad der var hans Hensigt med denne Spillen-Bajads for Folk.

»Du veed, jeg har den største Respekt for din Dømmekraft, Jytte! Og til Vilhelmine kan jeg jo ikke godt snakke om Sagen, da den gerne skulde være en Overraskelse for hende. Skal det være en